

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 171.

Anden Session.

49de Møde.

Fredagen den 13de December.

(Fortf.)

C. S. Hansen: Efter den Motivering, som jeg finder i det ærede Udvalgs Betænkning, og efter den Indledning, som den ærede Ordfører har ledsaget den med, skal jeg intet videre ytre, end at jeg er tilfreds med, at Loven saaledes, som den foreligger, kan gaae igennem; det er ogsaa kun af disse Grunde, at jeg kan være tilfreds med denne Lov.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at den Forøgelse af Erstatning, som nu vil tilflyde de bekværterede Kjøbstæder, ifølge de Modificationer, som Udkastet har undergaaet, jo endogaa er noget større, end hvad der ved Forhandlingerne om Skattesammendragningens Lov blev gjort Regning paa, og den er derfor ogsaa noget større end den Sum, som er opført i Udkastet til Finantsloven for næste Aar. Jeg maa derfor forbeholde mig, naar denne Lov er gaaet igennem, at foranledige den fornødne Forandring i Udkastet til Finantsloven; for at sikre Regjeringen Disposition over den Sum, der vil udfordres til de Godtgjørelser, som Kjøbstæderne ifølge denne Lov ville kunne gøre Fordring paa; jeg troer imidlertid, at et Tillæg af cirka 7000 Rbd. vil være tilstrækkeligt til at imodegaae disse Fordringer. Det er ikke let for Diebliffet at beregne, hvor store de ville blive i de nærmeste Aar, hvis Forhold med Hensyn til Indqvarteringen det for nærværende Tid jo ikke vil være let at kunne danne sig nogen bestemt Forestilling om, men jeg antager, at et saadant Tillæg, som jeg har nævnt, vil være tilstrækkeligt med Hensyn til Indqvarteringen, og desuden er Loven jo saaledes affattet, at dens fremtidige Stjæbne ikke derved er endelig

afgjort, men Spørgsmaalet vil staae aabent for fremtidig Behandling.

Da ingen flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved

1) § 1, saalydende:

„De i Forordningen af 15de November 1816 §§ 29 og 30 samt de ved allerhøieste Resolutioner af 19de August 1818 og 10de December 1837 givne Bestemmelser om Ligningen af Indqvarterings-Hjælpefattens og den Godtgjørelse, der tilkommer de med ordinaire Indqvartering belagte Kjøbstæder, ophæves.“
vedtoges eenstemmigt med 53 Stemmer.

2) § 2, saalydende:

„Foruden det fulde Beløb af den Godtgjørelse, der er fastsat i Forordningen af 15de November 1816 §§ 5 og 10 samt den ved Cancellie-Placaten af 4de December 1818 bestemt kongl. Resolution af 25de November s. A. for de der omhandlede Præstationer, tilkommer der endvidere disse Kjøbstæder, forsaavidt denne Godtgjørelse ikke maatte være tilstrækkelig, Halvdelen af det Beløb, hvormed den virkelige Udgift maatte overstige Godtgjørelsen.“

Fremdeles tilkommer der dem fuldstændig Godtgjørelse for alle de øvrige Gjenstande og Fornødenheder, som de i Medfør af Forordningen af 15de November 1816 ville have at levere til det i dem garnisonerende Militair, og for hvilke ikke ved bemeldte Lovbud er tilslagt dem nogen Erstatning.

Alle Præstationer og Gjenstande derimod, som det ikke ved Forordningen af 15de Novbr. 1816 udtrykkeligt er paalagt Kjøbstæderne at tilvejebringe, vil Militair-Etaten selv have at anskaffe og bekoste.“
vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

3) § 3, saalydende:

„De anordnede Indqvarteringscommissioner,